

ikke har været så stor endda. Men det er påfaldende alligevel, at den har været så klart og markant faldende, hvilket må give anledning til, at regeringen, som ellers er så optaget af økonomien, må have nogle problemer i forhold til, at investeringsandelen har været faldende.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Når investeringerne udvikler sig så svagt – nu tænker jeg specielt på årene 1987-93, hvor det jo gik mærkbart ned – skyldes det jo den lavkonjunktur, der var i den periode, og det er lige så klart, at den meget svage indenlandske efterspørgsel, der var, har en meget stor del af ansvaret for eller måske ligefrem er den egentlige årsag til den store stigning i ledigheden, som jo også er en kendsgerning, og som også kan læses ud af tallene, således som hr. Aage Frandsen lige har gjort rede for det.

Det positive, man kan sige om den periode, var, at der var en behersket stigning i lønnen, og at der var gode konjunkturer på eksportmarkedet, bl.a. på grund af Tysklands genforening, og det, der skete, var jo, at vi fik ro omkring importen, at vi fik en stigende eksport og dermed også til sidst et overskud på betalingsbalancen.

Baggrunden for det store overskud, der i dag er på betalingsbalancen, er jo et meget højt opsparende overskud både i husholdningerne og navnlig i virksomhederne. Dét er formentlig kernen i hr. Aage Frandsens spørgsmål: Hvad med det overskud? Hvad bruges det til?

Dér kan jeg sige, at i det seneste halvandet års tid har den økonomiske udvikling herhjemme ændret sig dramatisk i forhold til den periode, vi har talt om. Vi har fået et opsving, vi har fået en stærkt faldende ledighed, og – det vil jeg gerne understrege – regeringens økonomiske politik har bidraget til den ændring.

Det vil sige, at vi har en stærk vækst i den private indenlandske efterspørgsel og ikke mindst i virksomhedernes investeringer. I fredags blev der offentliggjort nationalregnskabstal, der bekræfter det.

Aage Frandsen (SF):

Det, som jo alligevel må med her, er spørgsmålet om det overskud, som er blevet skabt de senere år, og som jo ikke er blevet brugt til at lave arbejdspladser. Hvor er det overskud henne? Det er forståeligt – vi kan også acceptere det og synes sådan set, det er rigtigt – at der ikke har været den forbrugsudvikling de senere år, altså i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, som tidligere. Det er fornuftigt nok.

Men når der ikke er skabt investeringer og ikke er skabt arbejdspladser, så må det jo være gået til arbejdsgivernes forbrug. Det må være dér, det er gået hen, og det vil så sige, at der må ligge nogle penge, hvis de er dér, i forbrug. Der må ligge nogle penge i virksomhederne, som kunne være brugt til arbejdspladser eller på anden måde – til uddannelse eller andre ting. For under alle omstændigheder må man jo sige, at pengene er et eller andet sted, og de er ikke kommet ud i investeringer.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Altså, restindkomsterne dækker jo flere omkostninger, bl.a. kapitaludgifter for virksomhederne, og nogle af dem har jo været store i den periode, vi taler om her, også i de seneste år; de dækker jo også lønnen til virksomhedsejerne. Men i realiteten har vi jo set en stigning i beskæftigelsen i 1994 i den private sektor i størrelsesordenen 35.000, og vi vil også se en stigning i beskæftigelsen i 1995 og i 1996. Jeg fremlægger en økonomisk oversigt i morgen, hvoraf dette vil fremgå, og derfor er jeg jo ikke så meget for at afsløre tallene lige nu, men vil gerne vente til pressemødet i morgen.

Det er jo fuldstændig naturligt – selv om det er svært at tale om natur, når man taler om økonomi, men alligevel – at virksomhederne må udnytte deres kapacitet og være sikre på, at det opsving, der er i gang, også er et stabilt opsving, før de begynder at nyinvestere. Det, der bliver lagt frem i morgen fra Økonomiministeriet, vil bekræfte, at der fortsat er en stærk investering i erhvervslivet og en stærk stigning i beskæftigelsen.

Så den forskydning, der er i forløbet, er der ikke noget mærkeligt i. Den har vi gjort rede for fra regeringens side i svar på utallige spørgsmål fra Folketinget.

Aage Frandsen (SF):

Jeg kan da godt have en vis forståelse for, at ministeren ikke kan besvare alt, hvad jeg kan komme i tanker om at spørge om, og at ministeren vil vente med det til i morgen. Men jeg må altså forstå det sådan, at det tal, som gælder for 1993 med hensyn til nettoinvestering i forhold til nettoestindkomster, som i 1993 er 20,6, altså er steget meget i 1994.

Jeg forstår altså, at der er fremgang i investeringerne. Det havde jeg sådan set også ventet, men de midler, de penge, som ikke er blevet investeret og ikke er gået til løn til lønmodtager-